

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716200938
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716200938.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobkyne B. K., C.. XX.XX.XXXX, S. B. M., proti žalovanému EURO BUSINESS SOLUTIONS s.r.o., so sídlom Osadná 2, 831 03 Bratislava - Rača, IČO: 46 132 767, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Antovszká s.r.o. so sídlom Bárdošova 2/A, Bratislava, IČO: 36 866 881, o zaplatenie sumy 492 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 17C/32/2016 - 209 zo dňa 8.12.2017 takto

rozhodol:

Mení uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania tak, že priznáva žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením konanie zastavil a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvej inštancie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby zo strany žalobkyne. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 257 Civilného sporového poriadku. V zásade by mal žalovaný právo na náhradu trov konania. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalobkyne, súd náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Za dôvody hodné osobitného zreteľa súd považuje nepriaznivú finančnú situáciu žalobkyne, ktorá je síce zamestnaná, má príjem 600 eur mesačne, manžel žalobkyne má príjem 450 eur mesačne. Majú 3 mal. deti, bývajú v podnájme, za ktorý platia 400 eur mesačne. Žalobkyni sú formou exekúcie vykonávané zrážky zo mzdy na splátku úveru spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Žalobkyňa nie je schopná uhradiť trovy konania žalovanému bez toho, aby vážnym spôsobom bolo ohrozené zabezpečenie základných životných potrieb žalobkyni a jej rodiny. Navyše vzhľadom na predmet podnikania žalovaného súd je názoru, že nepriznaním náhradu trov konania žalovanému nedôjde k vážnemu zásadu do majetkovej sféry žalovaného.

2. Proti druhému výroku uznesenia o nepriznaní náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný namietajúc, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania. Súd prvej inštancie nijakým spôsobom neprejavil úmysel aplikovať ust. § 257 CSP, teda nedal žalovanému možnosť vyjadriť sa. Má za to, že u žalobkyne nie sú dané dôvody podľa § 257 CSP. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnili aj náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že ho považuje za správne a navrhla ho potvrdiť.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatňuje pre každé konanie. Vnútroňá pohnúťka žalobcu vedúca k späťvzatiu žaloby nezbavuje procesnej zodpovednosti žalobcu na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Súd prvej inštancie správne posúdil zavinenie na zastavení konania na strane žalobkyne. Žalobkyňa v priebehu konania prestala trvať na podanej žalobe, uznala námietku premlčania vznesenú žalovaným a na základe slobodného rozhodnutia ako dominus litis vzala žalobu späť a navrhla konanie zastaviť. Niet preto pochyb, že zastavenie konania zaviniła žalobkyňa. Preto vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania.

6. Ustanovenie § 257 CSP (predtým § 150 ods. I O.s.p.) predstavuje odchýľku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982).

7. K majetkovým pomerom žalovanej odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Použitie ustanovenia § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný vzniesol námietku premlčania už v podaní z dňa 22.6.2016 (č.l. 124 a nasl. spisu (odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C/32/2016 - 119 zo dňa 17.5.2016, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č.k.9Co/75/2016 - 148 zo dňa 16.3.2017), ktoré bolo žalobkyni doručené dňa 8.9.2016. Napriek tomu žalobkyňa na žalobe trvala a späť ju vzala až na pojednávaní konanom dňa 8.12.2017, v dôsledku čoho sama spôsobila ďalšie navyšovanie trov konania.

8. Na dôvažok, existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa je strana, ktorá navrhuje aplikáciu ust. § 257 CSP povinná nielen tvrdiť, ale aj riadne preukázat', pričom žalobkyňa túto povinnosť nijakým spôsobom nespĺnila.

Pri rozhodovaní všeobecných súdov o tom, či sú splnené podmienky ustanovenia § 150 Občianskeho súdneho poriadku na výnimočne nepriznanie (úplné či čiastočné) náhrady trov konania úspešnému účastníkovi konania, je potrebné, aby skutkové okolnosti, v ktorých sa vidí naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania, boli preukázané, a to zo všetkých aspektov, ktoré sú podľa ustálenej praxe všeobecných súdov relevantné. V opačnom prípade môže dôjsť pri rozhodovaní o náhrade trov konania k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 122/09) zo dňa 10.9.2009).

9. Keďže žalobkyňa nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, iné dôvody opodstatňujúce rozhodnutie podľa ust. § 257 CSP ako sociálne a majetkové žalobkyňa neuviedla, a s poukazom na to, že ust. § 257 CSP neslúži na odstraňovanie či zmierňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu, má odvolací súd za to, že v prejednávanej nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa opodstatňujúce nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému. Vychádzajúc z uvedeného uznesenie v napadnutej časti o trovách konania postupom podľa ust. § 388 CSP zmenil v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu preto voči žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.